

# HALADÁS

VASUTI

SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

A MISKOLCZI MAV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre ..... 8 korona  
Fél évre ..... 4 korona  
Negyed évre ..... 2 korona

Szerkesztőség:  
Miskolcz, Mindszent-utca 4. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre ..... 14.— kor.  
Fél évre ..... 7.— kor.  
Negyed évre ..... 3.50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig) a „Nemzeti balesetbiztosító rész-társ.”-nál 3000 koronára halál esetre és 3000 koronára állandó munka-képtelenség esetére szól.

## Uj helyiérdekű vasut.

Miskolcz, 1903. november 28.

(—s—ó.) A tegnapi nappal Magyarország ismét egy vasutvonallal lett gazdagabb.

Tegnap volt a breznóbánya-vereskői helyiérdekű vasut műtanrendőri bejárata, amelynek bevégeztével a kereskedelmi miniszter képviselője ünnepélyesen átadta a vasutat a közforgalomnak.

A műtanrendőri bejáráson és megnyitási ünnepélyen a miskolczi üzletvezetőséget Görgey László üzletvezető képviselte, ki oda Vidats János osztályfőnök és Kun Bertalan forgalmi főnök kíséretében utazott el.

Hogy az új vasut mily közgazdasági jelentőséggel fog birni azon vidékre, amelyen áthalad, azt már előre is lehet látni!

A vonal mentén erdőségek terülnek el s vaskohók vannak, melyeknek termékeit eddig a nehézkes és drága tengelyen való szállítás miatt alig lehetett értékesíteni; minden máskép lesz ezután s bizonyára az új vasut a faipar fejlődését is maga után fogja vonni.

Nagy áldás az új vonal a környék lakosságára más szempontból is, eddig, különösen a téli időben, ugyszólván teljesen elváltak zárva a világtól, míg most a vasut közel hozza őket a nagyvilághoz; a köznép, amely eddig alig ismert más vidéket a falu határán kívül, szintén mozgékonyabbá válik, kedvet kap az utazásra, elmerészkedik távolabbi vidékekre is, új dolgokat lát, hall, tanul, ami csak művelődésére szolgálhat.

A vonal gyönyörű vidéken vezet el, melyet már eddig is sokan felkerestek a vagyonosabb turisták közül s most az új vasut megnyitja azt mások számára is és valószínű, hogy Pohorella regényes vidékén egy-két év mulva már nyaralók is fognak épülni.

A legnagyobb örömet az új vasut megnyitása mindenesetre a környék értelmiségében fogja kelteni, akik már előre felismerik a vasuti közlekedésből a vidékre származó összes előnyöket; lesznek a vasutnak ellenségei is, a nép azon rétegeiben, mely eddig mint fuvarozó, a tengelyen való szállítást közvetítette, ezeknek ebből származó keresete ugyszólván teljesen meg fog szűnni.

De nem lehet ez másképp, a mai világban a gyors forgalom igényei már nem elégedhetnek meg a lassu tengelyen való szállítással s azt mindenünnen kiszorítják.

Azonban mindannak daczára, hogy az új vasut a tengelyen való szállítást meg fogja szüntetni, nem fogja azoknak, kik eddig fuvarozással foglalkoztak, existenciáját tönkretenni, kárpótlást fog nekik nyújtani ezért és pedig oly módon, mint más vonalakon is

történt, a vonal mentén létesülő új ipar-telepek útján, amelyekben az eddig fuvarozásból élő nép foglalkozást és újból kenyeret fog találni.

Lapunk keretei nem engedik meg, hogy részletesen fejtegyünk az új vasutnak összes előnyeit és áldásait, amelyek csakhamar meg fog az egész vidék ismerni, de a mi részünkről is a legőszintébb örömmel kell üdvözlönnünk az új vasutnak megnyitását.

### Az attkári balesetről.

Irta: Dr. Iharos István.

Ez évi augusztus hóban Attkár mellett a 10. sz. vasuti őrháznál a pályát átszelő utátjárón egy ittas fuvaros kövel rakott szekérrel hajtott fel a pályára, ott azonban ahelyett, hogy az utátjárón tovább hajtott volna, jobbra fordult szekérével és 30 méternyire behajtott a pályára, a hol azután szekere a talpfák és sinek között megakadt. Az ör hiába kiabált, kért, könyörgött, semmit sem használt, sőt amikor a lovakhoz nyult, hogy a szekeret a pályáról levezesse, az ittas fuvaros ostorával többször végig vágott rajta úgy, hogy kénytelen volt a lovakat el-

## TÁRCZA.

### A Smüle utazása.

Hogy ácsavarogta Pesten a nyarat.  
Végtelen bántotta Smülét egy gondolat  
Mi lesz ő vele, ha jönnek a hidegek?!  
Hisz az ő számára seholse fűtenek.  
A pesti rendőrök immár mind ismerik  
S nincs egy lebuja Pesten, hová beengedik.  
Már a népkonyhákon sincs mit keresnie,  
Ott is „Smüle gáncf” az ő „becses neve”.  
Mert, — hogy más egyéb a kezébe nem akadt —  
Ellopta — amivel evett — a kanalat.  
Smüle gáncf tehát feltette magába,  
Hogy a hideg elől hazamegy Munkácsra.  
Annyi tény, hogy ott se várják tárt karokkal,  
De hát odavaló és ott lakhat joggal.  
Mig itt Pesten csak a „nagy razziát” várják  
S aztán bizonyos, hogy hazatranszferálják  
Már pedig, hogy „suppon” menni nem élvezet.  
Arra Smüle akár ezer esküt tehet.  
Mert hisz’ nincs a fején annyi hajszála,  
Ahányszor már „per supp” ment a hazájába.  
S arról, hogy a „suppoli” urakkal hogy bántak,  
A Smüle bordái regéket tudnának.  
Igen ám, de Munkács Pesttől messze esik  
S ingyen az embert csak az ördögök viszik.  
Jegyet váltani meg, nagyurak módjára,  
Smüle gáncfnek ez sohasem volt szokása.  
Gondolt hát magába nagyot és merészet  
És egy setét estén vitézül „kilepett”  
A rákosligeti megállóhely felé.

Édes reményekkel nézve utja elő  
Alig, hogy az első vonat oda ére,  
Smüle felmászott egy kocsi tetejére  
S ráhalsván szépen a futó deszkára,  
„Direkció Munkács” gondolta magába,  
Csakhogy Smüle tervez, a kalauz meg végez,  
Egy kis szerenese is kellett vón’ az észhez.  
Hogyan, hogy nem történt, a kalauz meglátta,  
Fene revizorja, gondolta magába,  
Hát te olyan hüen teszsz szolgálatot,  
Megakarod fogni az égen a napot,  
Hanem hiszen megállj, majd beszéllek veled,  
Ha olyan buzgó vagy, megkapod a béred!  
S ezzel nagy ügyesen felmászott utána  
(Persze a vonat már ment tovább utjára)  
És „jó estét” helyett úgy oldalba lökte  
Smülét, hogy szegény a lelkét majd kiköpte.  
Hát te tolvajkirály, mi lesz itt teveled,  
Kocsi tetejére szól a szabadjegyed?  
Derogál tán bent a kocsi belsejébe?  
És hullott az ütleg a Smüle fejére!  
Ekképpen „utaztak” be az állomásba  
Igazi „ne mulass” Smülét csak itt várta,  
Váltóór, málházó, főnök, hivatalnok  
Ugy repültek rá, mint szemre a galambok.  
S hogy aztán mi történt, csak sejtünk lehet,  
Másnap visszavitték, Pestre, mint beteget.

Ligeti J.



ereszteni. Hiába próbált meg mindent, hogy észre térítse, nem tudott célhoz jutni, mert a fuvaros mind azon erősködött, hogy az attkáriak mind azon az uton szoktak járni, amelyiken ő van most.

Ezenközben elhaladt mellette a 472. számú tehervonat minden baj nélkül, de közeledett már a 441-es is ugyanazon a sínpáron, a melyen a kövel megrakott szekér megrekedt s mert a szekeret elmozdítani már nem bírta, a 441-es előtt a karjelzőt tilosra állította. A 441-es azonban, mert csak kézi fékkel volt, nem volt már megállítható s bár erősen meglassítva ugyan, nekiment a szekérnek, azt összetörte, a lovakat elütve összeroncsolta s elütötte a fuvarost is, aki a lábát törte. A balesetvizsgálat mellett a hatósági nyomozatot is megejtették s mert ez utóbbi folyamán azt állapították meg, hogy a baleset azért következett be, mert a 441-es mozdonyvezetője nem figyelte meg a karjelző tilos állását s csak akkor igyekezett már a vonatot megállítani, a mikor a 472-es személyzete figyelmeztette a néhány szelvénynyel előtte a pályán levő akadályra, a mikor azonban már minden erőfeszítés késő volt. Ez okból az egri kir. ügyészség a 441-es mozdonyvezetője ellen, ennek a nyomozat és vizsgálat során kifejtett minden védekezése daczára, súlyos testi sértés vétsége és közveszélyes cselekmény miatt vádiratot adott be az egri kir. törvényszékhez és kérte a mozdonyvezető vád alá helyezését és elítélését.

Az üzletvezetőség részéről ezen vádirat ellen

a mozdonyvezető nevében beadott kifogásokban, valamint ezen kifogások tárgyalására kitűzött vádtanácsi tárgyaláson az üzletvezetőség kiküldöttje bebizonyította a bíróság előtt, hogy a 441-es mozdonyvezetője sem mulasztást, sem kötelességzegést nem követett el, hanem ellenkezőleg mindenképen igyekezett a balesetet elhárítani s ha ez nem sikerült, az nem az ő hibájának tudható be:

mert akkor, a mikor három szelvénynyire a karjelző előtt azt megfigyelte, még szabad menetet mutatott, ugyanekkor lejtéhez ért vonatával s mivel felügyelete alatt egy mozdonyvezetőtanoncz tett szolgálatot, a lejtire érkezés alkalmával szükségessé vált intézkedéseket (gőzlezárás, emeltyű hátravitele stb.) csakis személyes felügyelete mellett végeztethette, figyelme tehát oda összpontosult s így ugyanazon időben a karjelzőt meg nem figyelhette;

mert akkor, a mikor az előbb említett intézkedéseket már végrehajtották, a karjelzőt már meghaladták s úgy részben ez okból, de részben azért is, mert a szél a mozdony füstjét — miután a gőz el levén zárva, az nem verődött fel a magasba — a mozdonyra lecsapta s a kílátást teljesen elzárta: a karjelzőt a legjobb akarat mellett sem figyelhette meg, hanem már csak a másik sínpáron szembejövő 472-es tehervonat személyzete részéről adott jelekből sejt-hette meg, hogy előtte akadály van;

mert ekkor már csak alig három szelvénynyire levén a szekértől, mivel a vonat kézi erővel

### Az én örökségem.

— A „Haladás” eredeti tárezája. —

Irta: Lieszkovszky Kálmán

(Folytatás.)

Nem is értettem az egész végrendeletből egyebet — amint azt előttem felolvasta — csak a temetésre vonatkozó részt — melyben az örök hagyó úgy intézkedett, hogy földi maradványainak eltakarítása az én feladatomban leendő.

Ezek szerint a boldogultnak temetéséről én tartozom gondoskodni? — kérdém.

— Igen — felelé ő — különös hanghordozással — ön fogja eltemettetni, illetve a temetési költségeket viselni. Mielőtt azonban — tevé hozzá — a hagyatéki leltárt felolvasnám s a jegyzőkönyvet felvenném szíveskedjek az iratokat átnézni és nyilatkozni arra nézve, hogy hajlandó-e ezen örökséget elfogadni?

Mily naív kérdés — gondolám — hát lehet-e egy ilyen örökséget el nem fogadni?

— Minden bizonynyal — felelé ő szinte gögösen — csak tessék a jegyzőkönyvet felvenni — akár blind' is aláírom.

— No, no — fenyegetett meg az ujjával — én nem akarom önt befolyásolni semmi irányban, de mégis arra kérem, hogy ne vegye a dolgot tréfának és olvassa át a leltár szenvedő részét is.

Eh, mit — gondoltam — az az egypár ezer forint adóság engem nem alterál, elég volt nekem, amit eddig láttam: a cselekvő állapot első tétele alatt ugyanis — már nem emlékszem rá milyen helyrajzi szám alatt — egy urasági kastély szerepelt 8 holdas parkkal körülvéve 120 ezer korona értékben. (Ami engem illet, sokkal jobban szerettem volna, ha a kastély vette volna körül a parkot.)

Csoda-e hát, ha ilyen bevezetés után éppen nem voltam kíváncsi aztán a következő tételekre — annál kevésbé a szenvedő állapotra. Nem is néztem én tovább semmit, hanem — az elembe tett jegyzőkönyvet aláírva — eszeveszetten futottam a temetkezési irodába, hogy a temetés iránt ideje korán intézkedhessem — nehogy valamelyik — magát örökösnek képzelte rokon — ebben megelőzzön. Igazán, szinte jól esett, hogy én is tehetek az öregnek valami szíveséget.

Egy hatalmas czégtábla hirdette, hogy a „Kegyület” — mint üzlet, igen jó virágzásnak örvend. A dusan berendezett üzlethelyiség, a gazdag kirakat, mindezt megerősíteni látszott.

A midőn beléptem, egy torzonborz bajuszu, sebes beszédű, félszemű ur fogadott.

— Az üzlet tulajdonosával óhajtanék beszélni.

— „Az üzlet és czégtulajdonos, a főnök a segéd, az üzletvezető — akarom mondani a levelező stb. stb. — az én vagyok egy személyben — ez pedig itt a nőm. Van azonkívül 4 kifu-

volt csak fékezhető, azonnali ellengőz alkalmazása s minden erőfeszítése mellett sem volt már képes a lejtben a vonatot még a szekér előtt megállítani;

s mert végül a hibás itt egyedül maga a fuvaros volt, a ki már azzal, hogy a pályára be hajtattott az őt tiltakozása ellenére is s azonfelül minden cselekvése a baleset elhárításának megfiúsítására és annak előidézésére irányult.

A vádtanács humánus elnöke és bírái ezen bizonyítékok előadása után nemcsak megszüntettek a mozdonyvezető ellen a bünvádi eljárást, hanem kimondták, hogy a baleset előidézője maga az ittas fuvaros volt.

### 25 éves állomásfőnöki jubileum.

*Barátosi Tóth Gyula* ellenőr, Rozsnyó állomás köztisztelőben és közszeretőben álló főnöke, e hó 21-én tartotta meg 25 éves állomásfőnöki jubileumát.

Ez alkalomból barátai és tisztelői ünnepi lakomát rendeztek, a melyen 120-an vettek részt.

Megjelent ezen az ünnepélyen az egész környék színe-java s valóban díszes társaság gyűlt egybe a fényesen terített asztalok körül.

Ott volt Hámos László Gömör vármegye főispánja, Sziklay Géza Rozsnyó város polgármestere, Radványi Ferencz és Feimann László tanácsnokok, Suják Sándor rendőrkapitány, a városi közélet és társadalom számos notabilitása, a forgalmi főnökség képviselőjében Kollmann Károly főellenőr és Bartos Lajos ellenőr; Esőssy pelsőczy, Salamon bánrévei, Merkovits dobsinai állomásfőnökök és még sokan a vonalról. Ott volt Glück osztálymérnökkel az osztálymérnökség tisztikera, valamint Rozsnyó állomás hivatalnokai. Az ünnepeltet számosan köszöntötték fel, legelőször Hámos főispán, majd Rozsnyó városa részéről a polgármester és még többen.

Rozsnyó állomás személyzete pedig szeretetük és ragaszkodásuk jeléül egy értékes melltűvel kedveskedett szeretett főnökének.

Az ünneplő társaság vig zene hangjai mellett sokáig ült együtt.

Lapunk a jubiléumot, mivel a szerkesztők a részvételben gátolva voltak, táviratilag üdvözölte s most, mielőtt cikkünket lezárnánk, újból is legjobb kívánatainkat tolmácsoljuk.

tóm 16. szükség szerint alkalmazott szolgálóm, s lovam — valódi angol félvérek — tetszik tudni a telivérek ily üzletnél igen költségesek volnának. Ezek mind üzleti befektetésem — s hála Isten nincs is panasz. — igen megvannak velem elégedve — felekezeti különbség nélkül — de ha szabad tudnom, mivel is lehetek szolgálátára?"

A sebes beszédü ur ezt mind egy lélegzetvételre reczitálta el — nem akartam őt félbeszakítani, láttam, hogy jól esett neki — még a másik szemét is behunyta hozzá.

— Egy temetést óhajtanék megrendelni.

— Igen egy temetést — ismétlé mintegy önkénytelenül — az ép szemét még mindig behunyva tartva — és minőt méltóztatik parancsolni I-ső, II-od, vagy III-ad osztályut? Mert tetszik tudni, mi ezt üzleti szempontból úgy osztottuk be, hogy az I-ső osztályu ára 1000, a II-iké 700 és a III-iké 500 frt — melyikkel lehetek szerencsés szolgáltni! — szólt — élém tartva az árjegyzéket.

— Mit gondol — felelém sértődötten — egy Nyisnyay Domonkosnak én az összes hagyaték egyedüli és általános örököse rendelhetnék-e mást, mint I-ső osztályut? — Vegye tudomásul ezégtulajdonos ur, hogy semmiféle ivadékomban nem lett más mód, mint I-ső osztály szerint temetve. (Megjegyzem, hogy ezt csak a hatás kedvéért mondtam, mert ez ideig azt sem tudtam, hogy

a temetéseket is úgy osztályozzák, mint a vasuti kupékat.)

— Különb — vetém oda fölényvel — itt az 1000 forint, fogja és intézkedjék azonnali!

Az ezer forint után mohón kapott és zsebbe vágván, az egyik (már t. i. az ép) szemével megelégedetten mosolygott. (Azt hiszem, ekkor sajnáta életében először, hogy a másikat elveszítette, mert láttam rajta, hogy mennyire szeretett volna azzal is mosolyogni.)

A következő nap delutánjának fél 4 órája volt kitűzve a temetés — katonazene s minden egyéb parádéval.

Mit mondjak erről? . . .

— Mondhatom, hogy fényesen sikerült — igazi I-ső osztályu temetés volt és szinte büszkén kísértem a „Kegelet“-nek legparádésabb gyászkoecsiját, lelkemben a fájdalom és öröm vegyes érzelmeivel. A temetőből pedig megelégedetten tértem lakásomra azon reményben, hogy az e célra előlegezett 1000 forintom rövid idő alatt busásan megtérül a hagyatékából.

— Hogy mi történt ezután — kérdik?

Az történt, hogy e naptól kezdve lakásomat a járásbírói és törvényszéki hivatalszolgák egész inváziója lepte el, egyik a másiknak adta a kilincset, — a végrehajtóknak egész légiójával jöttem közelebbi ismeretségbe, az idéző végzéseket tartalmát „meghagyatik a feleknek, hogy a kereset sommás tárgyalására“ stb. kivül-

## Az éjjeli szolgálat.

— Irta: Oroszlányi László. —  
(Folytatás.)

Már most, hogy az éjjeli órákban sűrűbb, illetve intenzívebb a forgalom, ennek lebonyolítását hátráltatja azon körülmény, hogy a forgalom az év azon részében erősbödik, mikor az éjjeli sötétség a leghosszabb, mikor az időjárás kellemetlenségeivel, zordonságával leginkább kell küszködni. Így van ez a késő őszi, majd pedig a téli erős forgalmi idő alatt.

Ezen körülmény a gazdasági élet természetéből következik. A természet munkáját az őszeleje fejezi be, a gazda tehát terményeit csak ezután viheti piacra. Azután a téli idő maga is erősebbé teszi a forgalmat a szén és fa nagyobb mérvű szállítása által.

Ezt az erős vonatforgalmat kell tehát lebonyolítani sötét és hosszú éjjeleken át, le kell bonyolítani sötét, ki nem világított pályaudvarokon, hol csak a váltóór, vagy vonatkísérő kezében tartott olajméces ad némi siri világosságot. Ugyan már történtek és történik haladás az egyes nagyobb forgalmi állomásoknak villanyosság által való kivilágítása körül, azonban állomásaink — még pedig nagy állomásaink

ről felmondhattam volna — annyi fordult meg belőlük kezembem. Talán ha nem is mondom, úgy is sejtik önök, hogy ezeknek a dolgoknak a forrása kedves nagybácsimnál keresendő. A rám telekkönyvelt hagyaték ugyanis úgy betáblázott, mint átmeneti adóságokkal annyira meg volt terhelve, hogy mikor már szükségét láttam annak, hogy komoly számításokat tegyek, vajjon nincs-e veszélyeztetve a temetésre előlegezett 1000 forintom, — arra a keseszerű tapasztalatra jutottam, hogy dus örökségemre körülberül 5—6 ezer forintot kell ráfizetnem, ha erkölcsileg elvállalt köteleseimnek eleget akarok tenni.

— Fejtettek-e már önök sakkrejtvényt lóugrás szerint?

En is azon törtem most a fejemet, hogy hogyan lehetne egy szerencsés sakkhuzással (akár lóugrás szerint is) ebből a csávából szabadulnom.

Csak egy gondolat motoszkált folyton a fejemben, hogy hogyan és mikor fogok én ettől az örökségtől — a melyre már is annyit költöttem — menekedni örökre? — Oh! bár szárnyaim volnának, hogy repülhetnék messze, messze, tengereken tulra, egy olyan hazába, ahol sem apai sem anyai nagybácsik öröksége utól nem érhet! ..

A gondolatot tett követte és csak azon vettem magamat észre, hogy egy szép napon a robogó vonat egyik II. osztályu fülkéjében ülök — (pedig annak előtte mindég I sön utaztam — emlékezhetnek rá önök, hogy még a boldogulat

sötétségben, még pedig teljes sötétségben leledzenek. Tessék már most ily sötét helyen, sinek, keresztezések tömkelege között, hóban, sárban a vonat összeállítását teljesíteni, kocsikat akasztgatni, kocsik mellett szaladni, egyik váltótól a másikig futkosni!

Hogy mily nehéz feladatot ró ezen körülmény a vasuti személyzetre, bizonyítja ekesenszólóan a balesetek statisztikája! Látjuk ebből, hogy a balesetek nagy része az éj óráiban — s ennek is leginkább az éjfélen tul eső részében történik — tehát akkor, mikor már az emberi gépezet harmonikus működése megáll.

Tekintetbe is veszi mindezen körülményeket a történt balesetek tárgyalásánál maga a büntető bíróság is — s ennek ítélete többnyire felmentő. Sulyt helyez erre maga a vasut is, s igyekezik fokozottabb mérvben behozni a 12 órás szolgálatot, s ily módon mintegy teljesen kipihent embert állít az éj küzdelmei elé.

Mindenesetre nagy könnyítés a szolgálat ellátásánál a 12 órás szolgálat abból a szempontból, hogy az éjjeli szolgálat ellátása az este váltakozó, pihent személyzet vállaira nehezedik. Az éj a maga borzalmaival azonban ezáltal még legyürve mincsen, megkell ezzel küzködni oly viszonyok között, mikor az em-

is az I sön osztály szerint temettettem) — és az új világ tárt karjai felé igyekszem. Azonban kevésbé voltam ebben is olyan szerencsés — mint pl. Keskemény — pedig ő a mások vagyonával szökött — én azonban a magamé elől menekültem. Hamburgban ért utól a törvény szigorú keze, éppen abban a pillanatban, mikor hajóra akartam szállani, hogy soha többé vissza ne térjek.

És most — itt vagyok a policzeman nem a legjámorabb karmai között — hogy mi fog velem történni, nem tudom, de a történetek után kevés jót várhatok.

(Vége.)

### Az országuton.

*Naplopó:* Azért se megyek vissza Budapestre! A levegője is rosz, az időjárás is rosz, dolgozni sem szeretnék, meg aztán — ki is vagyok tiltva örökre!

### Szemrehányás.

Kifakad a leány a legénnyel szemben: Mit? Hogy ez a gyerek nem a tied? Épp oly gazember vagy, mint a többi; valamennyien eltagadnátok!

### Ostoba kérdés.

*Ifju:* Mit mondana nagysád, ha én most egyszerre megcsókolnám?

*Leány:* Hogy lehet ilyen ostobaságot — kérdezni?

bernek a saját természetét kell megtagadni, mikor erősebb forgalmat kell lebonyolítani, mint a nappali órákban.

Részvesznek az éjjeli szolgálat lebonyolításában az állomási személyzet, a mozdony és vonatkísérő személyzet és a pályai személyzet.

Már most nézzük meg az érem másik oldalát is. Az egyik oldalára, mint látjuk reá van vésvé az erős, fokozott mérvű személyzet, az álommal, a sötéttséggel, a természettel való küzködés. A másik oldal üresen áll, erre az intenzívebb szolgálattétel ellenértékéül bevésve nincsen semmi!

Az éjjelt szolgálatban töltő vasutas, bátran mondhatjuk, hogy kétszeres munkát teljesített, mert nemcsak erősebb forgalmat bonyolított le, mint a nappali, de lebonyolította azt nehezebb viszonyok, körülmények között és még emellett küzködött az álommal, mely utóbbival egymagában leküzködni nagy emberi feladat.

A munkáséletben az éjjeli szolgálatot mindenhol külön díjazásban részesítik. Miért kivétel ebből a kétszeres munkát éjjeli időben végző vasutas, miért ne jusson neki is rendes fizetésen felül egy-két fillér arra, hogy éjjeli szolgálata közben valamit ehessék, hogy melegebb ruhát ölthessen fel — erre nincsen felelet!

Míg a külföld vasutas népe rendes éjjeli pótlékban részesül, sőt hazánkban is a déli vasutnál az éjjeli pótlék rendszeresítve van, addig nálunk e téren a személyzet javadalmazása érdekében egy lépés sem történt.

Itt azonban nem állhatunk meg annál, hogy az éjjeli szolgálatot teljesítő személyzet csak éjjeli pótlékkal elégtessék ki. Kell, hogy annak a személyzetnek működése, ki az éjjelt nappallá alakította át, ki veszélyes helyzetben tesz fokozottabb mérvű szolgálatot, — kilehet mondani — kétszeres életet folytat, megjutalmazva legyen az évek hosszú során át oly módon, hogy ennek gyümölcsét is élvezhesse.

Ez pedig nem volna más, mint az, hogy mindazon vasutasnál, ki éjjeli szolgálatot teljesít, a nyugdíj évek másfélszeresen számíttassanak.

A szolgálatközben, egyik lábbal a sirhoz, másik lábbal a börtönhöz közel álló vasutas arczáról lecsapponó verejték teremje meg a kiérdemelt gyümölcsét: a korábbi pihenést.

Elvégre az odaadó, kitartó szolgálat rugóit erősíteni, edzeni kell. Szükség van ezekre éppen a vasutnál, hol a kötelességnek percnyi finomságu teljesítése feltétele a személy és vagyon biztonságának. Ezen szolgálatnál az anyagi és erkölcsi rugók erős és egyöntetű működése elo-

## HETI KRÓNKA.

Pörgetem a lantot, hétről-hétre sirván,  
Mély gyászban ülven a köz-morálnak sirján.  
Hová lesz az erkölcs, fejtsétek meg vének,  
Súlyesztői vannak a rut földtekének?  
Skandalum ez kérem, a szív bárhogy érvel,  
Hogy egy kocsis szökjék a herczegnőjével.

Grönland jég-vizein kutatott, evezett  
Egy új sarkutazó, míg nem nyoma vészett.  
Ki tudja él-e még, vagy már ő is halott,  
Óriási kripta, nagy temető az ott . . .  
Nem ad már magáról évek óta hangot,  
Mért nem küld hir-postát, egy „fehér galambot“ . . .

Ugrai patikus szeretnék most lenni,  
Nem győzném egész nap a flastromot kenni  
Tisza-választóknak betört kobakjára.  
Csigavér! Hej drága az embervér ára . . .  
Leszelnek egy orrot, kitépnek egy fület,  
Busásan megtérül, csak légyen kerület . . .

Dániáról is zeng ma a heti ének,  
Elszaporodtanak ottan a bűntények.  
S mivel a latroknak a börtön is kevés,  
Kapnak majd ezentul hozzá botbüntetést.  
Deresre a dánnal! Szikrát rugjon lába,  
Amiért büzt csinál kicsi Dániába'.

Töretlen még mindig az a kemény dió,  
Aminek a neve: magyar obstrukció.  
Ujra lobot vet a régi szitok, átok,  
S majd ököltre mennek a bösz „országlárok“ . . .  
Apponyi Albert is kilépett a pártból  
És az ellenzékkel fog enni egy tálból.

Itt van a december is ijesztő árnyak  
A nyomor népéhez már sürűbben járnak  
És várnak egy napot, mikor szívük boldog  
Mikor megnyílnak a kenyérosztó boltok.  
Kipirul az arcuk, hisz, oly jó az evés.  
Nálunk így megyen a: **fizetésrendezés.**

Passe-partout.

dázhatatlan. Már pedig ezeket csak oly módon lehet fentartani, ha a személyzet munkálkodását anyagilag és erkölcsileg is kellően támogatjuk.

Tudjuk azt, hogy három feltétele van annak, hogy valaki a szolgálatát kellő igyekezettel és kitartással teljesítse, ezek: a jóbánásmód, a kényelmes szolgálattétel és az elégséges fizetés. Nálunk e két utóbbiból kevés jut, legfeljebb a jó bánásmódban van és lehet részünk, de ez ismét egyénileg változó dolog. Mert ma még oly emberek vannak a vezető állásokban, kik szívük nemes érzelmeikkel veszik körül a nehéz szolgálatot tevő vasutast, de holnap már más lehet ott, kinek a szív helyén kő van, ki előtt a család baja ismeretlen, ki csak a betűk ridegségében találja meg a működési körét.

A vasuti szolgáltatnál e feltételeknek eleget kell tenni s mivel kényelmes szolgálat — addig még az éjjelezés tart — sohasem lesz, biztosítani kellene más oldalról a vasutasnak ezen munkálkodási értékét részben külön díjazással, részben a nyugdíj kedvezőbb módon való elérésével.

Vezető embereinkben lépten-nyomon jóakaratot tapasztalunk, bizzunk ezen jó akaratban s reméljük, hogy a vasutasnak éjjeli fáradalmait minél előbb a kellő méltánylásban fogja részesíteni.

(Vége)

### Innen-onnan.

Megadta neki.

A.: Az a haszontalan Cseplák azt híreszteli rólam, hogy én minden hitványságra képes vagyok. Mit szólsz hozzá?

B.: Az a kérdés, hogy Cseplák szavahihető ember-e?

Vacsora után.

— Nu és miljen vált a vacsara?

— Nadszerő!... Huszonötven váltunk és *ültennek főztek!*

A tapasztalat.

Gólya: Aztán hanyadéves vagy te, Jóska?

Ősjojász: Én bizony már hetedéves!

Gólya: Hogy-hogy? Hiszen csak az egyetemi szabályok mondják, de *a tapasztalat másra tanít!*

Talányok és megfejtések.

— Hé Kohn! Merre van a Ferencz József hid?

Kohn: Nem is ismerem magát. Nodszerő! Honnan thodja, hogy engem hívnak Kohnnak?

— Nem nehéz kitalálni!

Kohn: Ógy? . . . Nu ha olejan jól tud kitonálni, tonáljon ki aztat is, hodj merre van a Ferencz József hid!

### A „Haladás“ IV-ik pályázata.

Szerkesztőségünk ismét pályázatot hirdet lapunk olvasó közönsége körében, ugy vasuti szakezikkekre, mint szépirodalmi közleményekre.

IV-ik pályázatunk föltételei a következők:

I. Egy a hazai vasuti szolgálat köréből vett eredeti szakközlemény, mely népszerű előadásban, egy lehetőleg általánosan érdeklő tárgyat dolgoz fel.

*Az első pályadíj egy 20 koronás arany.*

*A második egy 10 koronás arany.*

II. Kivántatik két szépirodalmi közlemény. Az egyik vers, a másik próza. *Mindegyiknek díja 10—10 korona aranyban.*

Az I. sz. pályázat bírálóiul ismét sikerült megnyernünk *Görgey László üzletvezető urat, Tarczay Ferencz felügyelő urat, a miskolci üzletvezetőség forgalmi és kereskedelmi osztályának vezetőjét és Fűrész Sándor főmérnök urat, a miskolci üv. vonatási osztályának vezetőjét, a kik ezuttal is készségesen vállalkoztak a birói tisztre.*

A II. sz. pályázat bíráló bizottsága szerkesztőségünk tagjaiból áll.

Akkor más.

*Anyós:* Mit, ki akarsz tiltani a házadból? Óh, a dühtől megnémulok!

*Vő:* No, ha mindig néma marad — akkor maradhat!

Kétszer.

*Papucsfi* (dicselkedve): Mo éjjel éppend edjet ütött az óra, mikor hazagyültem.

*Szomszéd:* És mi valta az, *o mi khüzwellen otána ütött?*

Czélzás.

*Kotlik Zirzabella:* Találja el édes Zergefy ur, melyik táncmulatságot szeretem én leginkább?

*Zergefy:* — Az *álarczos bálokat* — mondja az udvariatlan férfit.

Szépen fejezte ki magát.

*Puskás ur:* Hát csakugyan kegyed az Teréz kisasszony, akit én még az ölemben hordtam?

*Teréz:* Igen, Puskás ur!

*Puskás ur:* Milyen nagy és szép leány lett belőle!  
*Hja mit nem lesz az idő vasfoga!*

Kereskedők között.

— Mennyit vettél be?

— Harmincz koronát.

— És te?

— Edj öveg bodai keserővizet!

**Pályázati feltételek:**

1. A pályázatban olvasóközönségünk minden tagja, valamint minden munkatársunk részt vehet s abból csupán csak a szerkesztőség van kizárva.

2. A pályamunkák névtelenül, jeligés levél kíséretében küldendők be. A jeligés levélben a szerző neve és lakhelye foglaltatik.

3. A pályamunkák terjedelme a lapunkban közölni szokott cikkek terjedelmével legyen egyező, kéziratban körülbelül 8–10 kutyanyelvre terjedjen.

4. A beküldött pályamunkák a „Haladás” tulajdonát képezik, s azok közlésének joga, ha pályadíjat nem nyertek is, lapunk szerkesztőségét illeti.

5. A pályadíjak a bíráló bizottság által legjobbnak talált abszolút értékű munkának fognak kiadni.

6. Azon pályamunkák, melyek a pályadíjat nem nyerték meg s lapunkban nem közölhetők, felbontatlan jeligés levelükkel együtt megsemmisíttetnek.

7. A pályamunkák f. é. decz. hó 15-ig küldendők be a „Haladás” szerkesztőségének czimére.

8. A pályázat eredményét karácsonyi számunkban tesszük közzé.

Kelt Miskolczon, 1903. október hó 17-én.

A „Haladás” szerkesztősége.

**HIREK.****Értesítés olvasóinknak.**

Értesítjük olvasóinkat, hogy több oldalról nyilvánított kívánságra a lapunkban hirdetett pályázat határidejét, mely december 1-re volt kitűzve, december hó 15-ig meghosszabbítottuk.

Egyben közöljük olvasóinkkal azt is, hogy az igazoló-jegyek újabb kiadása iránt a Nemzeti Balesetbiztosító-Társasággal még megegyezésre nem jutottunk, a mint ez megtörtént, közölni fogjuk és olvasóink érdekeit mindenben megfogjuk óvni.

\* **A breznóbánya—vereskői vasut.** A f. hó 27-én megnyitott breznóbánya—vereskői vasut valóságos hossza 41·5 kilométer, üzleti hossza 42 kilométer, a vonal első két harmadában 8—12<sup>0</sup>/<sub>00</sub> utolsó harmadában 15<sup>0</sup>/<sub>00</sub> emelkedéssel bír. A vonalon 6 állomás, 3 megálló rakodóhely, 3 rendes és 3 feltételes megállóhely van. A vonalon egyelőre 4 rendes vonat közlekedik, a 7311, 7312, 7313 és 7314. számú vonatok. A vonal benépesítése és felszerelése e hó 22, 23 és 24-ik napjain történt.

\* **Ideges utasok.** Egyik francia vaspályatársaság Cros Ódön mérnök indítványára kísérlet

**CSARNOK.****Egy éj története.**

Oroszlól.

Irta: Lavreczkij.

II.

(Folytatás.)

A tenger a partok felől elkezdett sötétedni s a szemhatáron kékessárga halvány fény áradt szét. Elült a szél s kibújtak a csillagok. A parton megzörrentek a kövek és lassan görögtek a vízbe.

— Jöszte Dimitrij! — hangzott fel a partnál egy halk hang.

— Rég várom már uram — szólt a halász s kezdte felszedni a horgonyt.

Pár perc múlva a ladik ott siklott tova a part mellett, csillogó fényuszályt hagyva maga után.

Szlobodin Alexandrovics Vaszilij, ki a ladikban ült Dimitrij-vel, kihajolt a ladik peremén, kezével pancsolt a vízben és csillogó esőként lehulló habokat szórt a tenger sötét felszínére. Majd közelébb hajolt a vízhez és megnedvesítette a fejét; a víz nagy cseppekben siklott le a tengerbe. Még fekete haja is csillogott a foszfortól.

A fiatal ember valósággal megnyugvást keresett ebben a fényben s elgondolkozott rajta, vajjon mit csinál most Katyája Szerette volna, ha ott áll az erkélyen, iparkodva átpillantani az éj ködén, és boszankodva a ködre, mely nem engedi, hogy kedvesét lássa. Majd beleképzelte őt a tengerbe egy ilyen foszforeszkáló éjszakán. Majd ismét azon töprengett, hogy nem akadt még festő, aki a tengert ebben a tüzes fényben lefestette volna. Végre rájött, hogy ez lehetetlen. A festmény csak paródiája volna ennek a csodálatos tüneménynek. Szakadozott frázisokban beszélgetett Dimitrij-vel, mialatt a ladik és az evezők szeldesték a vizet és misztikus fényt esaltak ki belőle.

Körülevézve a kis félszigetet, megpillantották a városi lámpákat s a ladik csakhamar megállt a fürdőháznál. Szlobodin kiugrott a hidra, egy pénzdarabot csusztatott Dimitrij markába és csakhamar eltűnt. Pár lépést menve, a parton befelé megállt egy kis ház előtt, mely ki volt világítva, egy pillanatig habozott, majd a kapuhoz lépett s esengett. Egy nő nyitotta ki az ajtót.

— Végre valahára, — szólalt meg betéve az ajtót és gyorsan követve Szlobodint. — A lovak mostanig nyergelve állnak — azt mondtad kimegyünk lovagolni. Hol jártál?

— Ott a hol . . . felelt zavartan.

képpen sajtáságos ujitással él, ezzel is használni iparkodván nagyszámu utasainak. Erről az ujitásról, amely első sorban az ideges utasok helyzetén akar javítani, Cros mérnök a következőket írja: A vasutak kétségtelenül idegessé teszik az embert s a modern neuraszténia kifejlésében nagy szerepet játszanak. A kocsik rezgése, ezer aprólekos dologra való figyelés, az a különös lelki izgalom, amely minden utast hatalmába vesz, fokozza az idegességet. Így lehet megérteni, hogy utasok, ha egyszer valami közbeeső állomáson elhagyták a kocsit, ide oda futkosnak, ajtót ajtó után nyitnak be s utójára orruk előtt robot el a vonat, anélkül, hogy régi helyüket megtalálták volna. Mert a legtöbben vagy egyáltalában nem tudják a kocsik számaikat megjegyezni, vagy elfelejtik. Cros tehát azt ajánlotta a társaságnak, hogy a kocsikon számok helyett képeket, leányfejeket, szóval könnyen megjegyezhető dolgokat festessen. A társaság kísérletet is tett, ez bevált, a kocsik oldalait pedig az élelmes kereskedők nemsokára a reklám különféle czéljaira fogják felhasználni.

\* **Egy kocsi törökdohány égése.** A napokban Neunkirchen és St.-Egiden állomások között meggyuladt egy vasuti kocsi nyolczvan láda török dohánnal. Mind a nyolczvan láda elégett. A néhány Németországba volt szánva.

\* **A m. k. államvasutak Hiv. Lapjának mult vasárnapi száma** a köv. főhiv. nyugdíjazásokat közölte: Lehner Adolf felügyelő, Kóhalmi József felügyelő, Himmel Rezső főfelügyelő, Mar-

sovszky Antal főellenőr, Kovács Imre felügyelő, Markó Adolf főellenőr, Stenczel Lajos főellenőr, Csata Gyula felügyelő, Merkl Adolf felügyelő, Komoróczy Sándor felügyelő, Feszler Antal felügyelő, Offenmüller Gyula főellenőr, Lichtenstein Miksa főellenőr, Sváby János főellenőr, Weismann Mór főellenőr, Willisch Ede főellenőr, Heberle Albin hajóskapitány, Bezerédi Ödön felügyelő, Korsitzky János felügyelő, Philippovics Károly felügyelő, Helbing Károly felügyelő, Molnár Károly Henrik felügyelő, Steiner Ignác főmérnök, dr. Tóth Ferencz titkár, Kerekes Gusztáv főellenőr, Fischer Venczel főellenőr, Busek József főellenőr, Hanzlovszky Lipót főmérnök, Nagy Antal főellenőr, Noé Konrád főellenőr, Lenkei Lajos főmérnök, Hollósy Jakab főellenőr.

\* **Vasuti szerencsétlenség j.** A Liessabontól harminczöt mérföldre fekvő Casoesben nagy vasuti szerencsétlenség fordult elő. Sok ember megsérült, köztük a királyi főudvarmesterné is.

\* **A vonat kerekei alatt.** Körösladányban a minap borzalmas öngyilkosság történt. Müller József fodrászsegéd a robogó vonat elé feküdt s a kerekek rettenetesen összeronesolták a testét. Mire segítségére siettek, már nem volt benne élet. Öngyilkosságának oka szerelmi bánata volt.

— Mi van veled? — kérdezte a nő, odaült mellé és figyelmesen nézte az arcát.

— Eltaláltad . . .

— Eltaláltam? . . . Mit? — kérdezte újra s az aggodalom kiült szép fiatal arcára. — Mit találtam ki? — ismételte. — Nem szól tam semmit . . .

— Lásd Jakovlyevna Avdotya . . .

— Nos? Vajsza, az istenre kérlek ne gyötörj . . .

— Én nőül veszem Galkin Szemjerovnya Katerinát. Megkértem. Szeretjük egymást.

Szlobodin ezt gyorsan minden megszokás nélkül mondta ki s felkelt a székről, hogy ne kelljen a szeme közé néznie. Jakovlyevna Avdotya hátradőlt karosszékeiben és bámulva nézett reá. Szemei erősen csillogtak, arca kipirult, majd siróvá vált s fejét kezeibe temetve, elkezdett zokogni. Szlobodin néhányszor fel s alá járt a szobában, majd az asztalnál megállt. Arca ingerült és türelmetlen volt. A földolgon s a legnehezebbjén — gondolta magában — immár túl van, ami még hátra van, az esélyesség. Egy darabig sir, azután ingerült lesz, elkergeti őt s ezzel vége. Legrosszabb huzni, halasztani a dolgot és színlelni. Ő leghelyesebben járt el s iparkodott magát erről meggyőzni. De hogy történt az, hogy ő ugyanaz nap vallott szerelmet annak a

leánynak, mikor megígérte a kedvesének, hogy kilovagol vele a hegyekbe? Ez a kérdés csak most merült fel a fejében s ő azal felelt magának reá, hogy ő maga sem tudott határozottan semmit, hogy ő csak véletlenül tévedt éppen ma Szemjerona Katerina szüleinek házába, úgy, hogy halálszatra indult Dimitrijvel, hogy Dimitrij maga is csak véletlenül került ahhoz a parthoz, ahol Galkinék laktak s hogy őt csak véletlenül látta meg Galkin, aki a tengerbe ment fürödni.

Jakovlyevna Avdotya mindjobban zokogott. Szlobodin kinosan nézett az ajtóra s halkán így szólt:

— Elég már, Jakovlyevna Avdotya. Hiszen erre el kellett készülnie lennie. Magának férje van s a mi viszonyunk nem tarthatott soká. Amit tettem, azt őszintén be is vallottam.

Avdotya egyszerre letette kezeit az arcáról és ránézett.

Arca könyvekben uszott s nagy cseppek csillogtak szemeiben.

— Őszintén! Őszintén bevallottad! — kiáltott fel siránkozó hangon. — Ez igazán megnyugtató!

(Folyt. köv.)

\* **Vasuti katasztrófa.** A svájci Palerieuxban tegnap vasuti szerencsétlenség történt, melyben hat ember vesztette életét. Az összes sebesültek az első kocsiiban ültek. A következő berlin—genfi német kocsiiban ülők közül senki sem sérült meg. A vasuti katasztrófa áldozatainak névsorát is megállapították. Megsérültek: Chessex monteuxi őrnagy, Merian bazeli hadnagy, Ducommunk Jules freiburgi joggyakornok. Egy fűtő könnyen sérült meg, egy német utazó, valamint egy svájci katonatiszt, kik az összezúzott kocsiiban voltak, az ablakon át menekültek meg. A baleset oka még ismeretlen.

\* **Villamos elgázolások.** Egyszerre két embert gázolt el a napokban este hetedfél órakor a budapesti városi villamos vasut egyik kocsija. Az eset az Erzsébet-híd mellett az átjárónál történt s áldozatai: Grellneth Ede 52 éves államvasuti mérnök és Andor nevű hat esztendő fia. Mind a ketten több zúzódást szenvedtek. A mentők a Sziv-uteza 18. szám alatti lakásokra szállították őket. — Másik elgázolás a Váci-köruton történt, a London szálló előtt, esti hét óra után. A közuti villamos vasut egyik kocsija elütötte Schöngut Samu 30 éves fuvarost, aki bordatörést szenvedett. A mentők Szerecsen-uteza 3. számú lakására vitték, ahol annyira rosszabbodott az állapota, hogy később be kellett szállítani a Rókus kórházba.

\* **A lemergi vasuti lopás.** A lemergi—krakkói vasuti vonalon történt podgyaszlopások ügyében újabb letartóztatások történtek, bár a bűnügyi vizsgálatot már befejezték. Több vasuti hivatalnokot is elfogtak, kiket az a gyanu terhel, hogy megdézsmálták az utasok podgyaszát.

\* **Vasut egy vágánnyal.** Mindkét irányban egy ugyanazon vágányon egyszerre közlekedő vasuti kocsik terve fogamzott meg egy amerikai mérnök agyában. És a mérnök lehetségessé akarja tenni, hogy a vasuti kocsik ellenkező irányban való közlekedése egyetlen egy vágányon és egyszerre történhessék, miáltal a vágány teljesítményképessége megkétszereződne. A probléma megoldása abban áll, hogy az ezen célra külön szerkesztett kocsik hosszirányban egymáson keresztül — az egyik a másik teteje fölött — szaladnának el, anélkül, hogy ebből bármi kár is származhatnék. A kocsik ülései a sínektől két oldalt függenek alá, miáltal a súlypont tetemesen mélyebbre sülyed. Minden kocsik fölött egy lapos ívben hajlított, a vágányba futó

hid vezet, mely a kocsik szerkezetével szorosan össze van kötve és mely a másik kocsik átvezetésére sín pár gyanánt szolgál. A tulajdonképeni vágány és a kocsik átvezető hidjának nyomtávja különböző. Ennek megfelelőleg vannak kiképezve a kerekek is, amelyek egy külső kiálló koszorúval bírnak, mely a sínek vágatában szalad, míg egy belső kerékkoszorú a kocsik egymás fölött való futása közben az átvezető hidat adó sín páron szalad, mely utóbbi mellső végein görgőkkel és vezető léccel van felszerelve azon végből, hogy a kocsik egymás fölött való átfutása minden löket nélkül történhessék. A kocsik legmagasabb pontja — a vágánytól mérve — 2 méter. A menetsebesség óránként 18—26 kilométer, mely azonban a kocsik találkozása alkalmával célirányosan csökkentendő. A kocsikra szerelt hid emelkedése körülbelül 25 százalék. A kocsik elektromotorokkal vannak felszerelve, melyek az áramot a sínektől kapják. A kocsik vezető állása a kocsik közepén van, honnét teljesen szabad a kilátása. A vasuttársaság 40 előkelő balesetvizsgálót szerződtetett, kik a vasut mellett — *gyalogszerrel* járnak.

**Kedvezményes vasuti jegyekhez** megfelelő fényképek, legtartósabb és legművészebb kivitelben jutányos ár mellett készülnek **Barna fényképésznél Városház-tér.**

## FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

### Betűrejtvény.

T  $\frac{or}{ó}$  197

Ezen rejtvény megfejtését f. é. december hó 13-án megjelenő 50-ik számunkban hozzuk.

A megfejtés határideje december 10.

A megfejtők között egy jutalomkönyvet sorsolunk ki.

A f. é. 46-ik számban közölt rejtvény megfejtése

### Számtan.

A kitűzött jutalmat a megfejtők közül Rojkovics Géza nyerte meg, kinek czimére „Trenk Frigyes élete és esodás kalandjai” czimű művét postára tettük.

Felelős szerkesztő: **Zsivkovics Antal.**

Magy. kir. államvasutak.

Üzletvezetőség Miskolcz.

32866/903. sz.

**Pályázati hirdetés.\*)**

A magy. kir. államvasutak miskolczi üzletvezetősége nyilvános ajánlati versenytárgyalást hirdet a S.-Ecség község határában levő Sajóhidnak három évi időtartamra terjedő vámberletére.

A kötetendő szerződés tervezete megtekinthető Miskolczon, a magy. kir. államvasutak üzletvezetőségének pályafentartási és építési osztályában (Szémere utca 29. szám I. emelet) a hivatalos órák alatt.

A két tanu előttemezése mellett aláírt ajánlatokat legkésőbb **1903. évi december hó 15-én déli 12 óráig** kell benyújtani alólirott üzletvezetőség I. általános osztályánál.

Az ajánlatok egy korona bélyeggel ellátva lepecsételt borítékban következő felirattal nyújtandók be:

„Ajánlat a sajó-ecsegi Sajóhid vámberletére.“

Az ajánlat benyújtását megelőző napon, vagyis 1903. évi **december hó 14-én** déli 12 óráig 500 korona azaz ötszáz korona bánatpénz teendő

\*) Utányomás nem díjazatik.

le a magy. kir. államvasutak miskolczi üzletvezetőségének gyűjtőpénztáránál akár készpénzben, akár állami letétekre alkalmas értékpapírokban.

A bánatpénzre vonatkozó letétjegy az ajánlathoz nem esatolandó. Az értékpapírok legutóbb jegyzett árfolyam szerint számíttatnak, de névértéken felül számításba nem vétetnek. Csak idejekorán beérkezett írásbeli ajánlatok szolgálhatnak a tárgyalás alapjául.

Posta útján beküldött ajánlatok és bánatpénzek térti bevénnyel adandók fel.

A magy. kir. államvasutak miskolczi üzletvezetősége fentartja magának azon jogot, hogy az ajánlatot tevők közül — tekintet nélkül az ajánlott összegre — tetszés szerint választhasson, új pályázatot hirdethessen, vagy a bérlet tárgyat képező üzletet saját kezelésébe vehesse.

Az ajánlattevők ajánlataikkal a miskolczi üzletvezetőség elhatározásáig maradnak kötelezettségben és annak velük történt közlése előtt ajánlataikkal vissza nem léphetnek, mint-hogy ellenkező esetben bánatpénzeiket elvesztik.

Miskolcz, 1903. november hó 23.

*Az üzletvezetőség.*

A miskolczi szőlőbirtokosok bor- és szőlőértékesítő egyesületének választmánya ez uton értesíti egy az egyesület tagjait, mint a borvásárló közönséget, hogy ez évi

**TÖRZSKÖNYVÉT**

elkészítette és az egyesületi elnökünk

== **Szaffka Pál** ==

kir. közjegyző ur hivatalos helyiségében van elhelyezve.

Ujabb bejelentések, valamint tudakozódások egy a tagok, mint a borvásárló közönség részéről az egyesület titkárához

**Zsifkovics Antal**

máv. üzletv. ellenőrhöz czimezendők.

Vasuti

altiszti vizsgára

készülők

kézikönyve.

Irta:

SZEMERÉDY LÁSZLÓ, máv. irodatiszt.

A legjobbnak elismert tankönyv az altiszti képesítő vizsgára készülők részére.

Ara 3 K.

Utárvétellel küldve 3 K. 40 f.

Megrendelhető: özv. Szemerédy Lászlónénál  
S.-A.-Ujhely (pályauóvar.)

Kisebb rendeléseknél pénz előre beküldéssel jutányosabban jön.



# RÁCZ JENŐ GYÓGYSZERÉSZNÉL

## MISKOLCZON,

„AZ ERÉNY SZARVASHOZ” ezimzeu gyógyszer-tárában

kaphatók 15 év óta közkeveltségnek örvendő alatt elősorolt saját készítményei:

- Iris virág-erősenítő.** Számos hölgy általa jó hatását — szeplő és májfolt ellen, arcz- és kézörmegek sejté- puhását ad, teljesen ártalmatlan szer, az arczot a redőkötől késő korig megóvjaa, egy téglér 1 kor. Hozzá Iris balzsam szappan, 1 db. ára 70 fill. Hozzá Venus arczpor, fehér, rózsaa és erém színekben, 1 kis doboz 90 fill., nagy 1 kor. 60 fill.
  - Pyrethro Salicyl szájessentia** = éhánv cseppel egyszerű száj- kölsónöz, a fogak romlását gátolja és a fogínyt erősíti. — 1 kis üveg 70 fillér. — 1 nagy üveg ára 1 korona 20 fillér. Hozzá (Pyrethro) növény fogpor, mely a fogakat desiniciálja és fehérre takarítja. — Oly esetekben, hol ezen szájszereimet nem használják és fográjás van, ajánlatik a kitűnő jó hatású (Pyrethro) svecei fés csepp. 1 üveg ára 50 fillér.
  - Hajerősítő (balzsam) essentia.** Dr. Hebra híres bécsi egyetem tanár előírása szerint készíte a hajhullást és fejbőrkorpaesodást megátolja, valamint egyéb fej hórtórségtól megóv és kellemes illattal fogva szívesen alkalmazzatik. 1 üveg ára 1 korona 20 fillér.
  - Rácz Jenő keleti „Balzsam bajuszpedregje”** soha meg nem meg nem avasodó, zsírmentes balzsamokból készíte, igen kellemes illatú, minden bajuszszinhez alkalmazható. 1 kis doboz ára 30 fillér. 1 nagy doboz 50 fillér.
  - Cannabin** (gyukszembalzsam), biztos hatású és legkényelmesebben és simörök kiltetésára. 1 üveg ára 70 fillér.
- Forgalomban van és közmegelőgésével használják a
- Migrain,** főtájás, nátha ellen bedörzsölő és szároló szer, Jasmin aether 1 üveg 80 fillér.
  - Fagyás ellen** Északi dr. képos fagykenőcs, 1 téglér 1 korona.
  - Hajfésztésre** Orientin, 2 üveg 3 korona. Villágosahb szíre 1 üveg 2 korona.
- Egy az elősorolt, mint egyéb készítményeimhez utasítás mellékelve van: kívánatra részletes átjegyzék utasításokkal megküldetik **Csak azon készítmények valódiak, melyek fenti védjegyvel vannak ellátva.** A drága külföldi hasonszereket úgy mennyiségileg, mint minőségileg és olcsóságukkal föllülműlják; úgy, hogy általában házi szeret gyánánt legjobban alkalmazhatók.
- Főraktár: Budapesten **TÖRÖK JOZSEF** gyógyszer-tára, Király-utca 12. szám.

Rendelési cím: **Rácz Jenő** gyógyszerész Miskolczon.

Utánzásoktól tessenek óvakodni.

Nyomatott Szelényi és Társa könyvnyomdájában Miskolczon.